
KANSALAISILLE. ELÄKÖÖN PUNAINEN LIPPU!

Suuria toiveita ja suuri pettymys! Kansallisuusvihan asemesta keskinäinen rakkaus ja luottamus! Veljesmurhapogromin asemesta valtava mielenosoitus pogromeihin syyllistä tsarismia vastaan! Tsaarin hallituksen toiveet romahtivat: se ei saanutkaan usuteuksi Tiflisiin kansallisuuksia toistensa kimppuun!..

Tsaarin hallitus on jo kauan yrittänyt usuttaa proletaareja toistensa kimppuun, se on jo kauan yrittänyt pirstoa osiin proletariaatin yhteistä liikettä. Juuri siksi se järjesti pogromit Homelissa, Kishinjovissa ja muilla paikkakunnilla. Samassa tarkoituksessa se sytytti Bakussa veljesmurhasodan. Ja vihdoin tsaarin hallituksen katseet osuivat Tiflisiin. Täällä, Kaukaasian keskuksessa, se aikoi panna toimeen verisen murhenäytelmän ja viedä sen sitten maaseutupaikkakunnille! Ei ole leikintekoa: usuttaa Kaukaasian kansallisuudet toistensa kimppuun ja hukuttaa Kaukaasian proletariaatti omaan vereensä! Tsaarin hallitus hieroskeli käsiään riemuissaan. Se oli jo levitellyt julistuksia, joissa kehoitettiin

lyömään armenialaisia! Ja se uskoi menestykseen. Mutta yhtäkkiä helmikuun 13 päivänä armenialaisista, gruualaisista, tataareista ja venäläisistä muodostunut monituhantinen väkijoukko kokoontuu aivan kuin tsaarin hallituksen kiusalla Vankin tuomiokirkon kirkkotarhaan ja vannoo tukevansa toinen toistaan „taistelussa paholaista vastaan, joka kylvää eripuraisuutta välillemme“. Yksimielisyys on täydellinen. Pidetään puheita, joissa kehoitetaan „liittymään yhteen“. Joukko osoittaa suosiotaan puhujille. Levitetään meidän julistuksiamme (3.000 kappaletta). Joukko ottaa ne kilvan. Sen mieliala nousee. Hallituksen kiusalla se päättää kokoontua seuraavana päivänä samaan kirkkotarhaan vielä kerran „vannomaan pitävänsä toisistaan“.

Helmikuun 14 päivä. Koko kirkkotarha ja sen lähikadut ovat täynnä kansaa. Meidän julistuksiamme levitetään ja luetaan aivan julkisesti. Joukko jakaantuu ryhmiksi ja keskustelee julistusten sisällöstä. Pidetään puheita. Joukon mieliala nousee. Se päättää marssia mielenosoituksellisesti Sionin tuomiokirkon ja moskeijan ohi, „vannoa pitävänsä toisistaan“, pysähtyä persialaiselle hautuumaalle, tehdä vielä kerran valan ja hajaantua. Joukko panee täytäntöön päätöksensä. Matkalla, moskeijan luona ja persialaisella hautuumaalla, pidetään puheita, levitetään meidän julistuksiamme (tuona päivänä levitettiin 12.000 julistusta). Joukon mieliala nousee yhä korkeammalle. Kasaantunut vallankumouksellinen tarmo pyrkii purkautumaan. Joukko päättää marssia mielenosoituksellisesti Dvortsovajaa ja Golovinskin katuja pitkin ja vasta sitten hajaantua. Meidän komiteamme käyttää

hetkeä hyväkseen ja järjestää viipymättä pienen johtavan ydinjoukon. Tämä ydinjoukko, jota johtaa eturivin työläinen, ottaa keskeisen paikan, ja aivan palatsin edustalla hulmahtaa liehumaan äkkipikaa valmistettu punainen lippu. Mielenosoittajien käsiensä varaan nostama lipunkantaja pitää loistavan poliittisen puheen, jossa hän ennen kaikkea pyytää tovereita, olemaan ihmettelemättä sitä, ettei lipussa ole sosialidemokraattista tunnusta. „Ei, ei“, vastaavat mielenosoittajat, „se on meillä sydämessä!“ Edelleen hän selittää punaisen lipun merkitystä, arvostelee edellisiä puhujia sosialidemokraattiselta kannalta, paljastaa heidän puheittensa puolinaisuuden, osoittaa, että tsarismien ja kapitalismin kukistaminen on välttämätöntä, sekä kutsuu mielenosoittajia taisteluun sosialidemokratian punaisen lipun alla. „Eläköön punainen lippu!“, vastaa joukko. Mielenosoittajat kulkevat edelleen Vankin tuomiokirkolle. Matkalla he pysähtyvät kolme kertaa kuunnellakseen lipunkantajaa. Viimemainittu kutsuu taaskin mielenosoittajia taisteluun tsarismia vastaan ja pyytää vannomaan, että he lähtevät yhtä yksimielisesti kapinaan kuin nyt mielenosoitukseen. „Vannomme!“, vastaa joukko. Edelleen mielenosoittajat kulkevat Vankin tuomiokirkolle asti ja kasakkain kanssa tapahtuneen pienen yhteenoton jälkeen hajaantuvat.

Sellainen oli „8.000 tiflisiläisen kansalaisen mielenosoitus“.

Niin vastasivat Tiflisiin kansalaiset tsaarin hallituksen farisealaiseen politiikkaan. Niin kostivat he katalalle hallitukselle Bakun kansalaisten veren. Kunnia ja maine Tiflisiin kansalaisille!

Tiflisiin kansalaisten monituhantisen väkijoukon edessä, joka oli kokoontunut punaisen lipun alle ja useita kertoja langetti kuolemantuomion tsaarin hallitukselle, oli katalan hallituksen katalien renkien peräännyttävä. He luopuivat pogromista.

Mutta merkitseekö se, kansalaiset, että tsaarin hallitus ei vastaisuudessa yritä järjestää pogromeja? Ei sinne päinkään! Niin kauan kuin se on hengissä, ja mitä enemmän se menettää maaperää altaan, sitä useammin se tulee turvautumaan pogromeihin. Ainoa keino pogromien poistamiseksi kokonaan on tsaarin itsevaltiuden kukistaminen.

Tehän pidätte arvossa omaa henkeänne ja lähimmäistenne henkeä? Tehän pidätte ystävistänne ja sukulaisistanne ettekä halua pogromeja? Siis tietäkää, kansalaiset, että vain tsarismien kukistamisen mukana häviävät pogromit ja niiden aiheuttama verenvuodatus!

Tsaarin itsevaltiuden kukistamiseen — siihen on teidän pyrittävä ennen kaikkea!

Tehän tahdotte hävittää **kaikenlaisen** kansallisuusvihan? Tehän pyritte kansojen täydelliseen solidaarisuuteen? Siis tietäkää, kansalaiset, että vain eriarvoisuuden hävittämisen mukana, vain kapitalismin poistamisen mukana häviää kaikenlainen kansallinen eripuraisuus!

Sosialismin voittoon — siihen on teidän pyrittävä loppujen lopuksi!

Mutta kuka lakaisee maan pinnalta tsarismien inhoittavan järjestelmän, kuka pelastaa teidät pogromeilta? — Sosialidemokratian johtama proletariaatti.

Entä kuka hävittää kapitalistisen järjestelmän, kuka pystyttää maan päällä kansainvälisen solidaari-

suuden?— Sama proletariaatti saman sosialidemokratian johdolla.

Proletariaatti ja vain proletariaatti — se hankkii teille vapauden ja rauhan.

Liittykää siis lujasti proletariaatin ympärille ja käykää sosialidemokratian lipun alle!

Punaisen lipun alle, kansalaiset!

Alas tsaarin itsevaltius!

Eläköön demokraattinen tasavalta!

Alas kapitalismi!

Eläköön sosialismi!

Eläköön punainen lippu!

Helmikuun 15 pnä 1905

*Julkaistuan VSDTP:n Tiflisiin
komitean kirjapainossa painetun
julistuksen tekstin mukaan*

Allekirjoitus: Tiflisiin komitea